

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

v 1913 a

Személy

Helyszám

Szerző *S. L.*Cím *A duzzogó fiakkeresek.*Forrás: *Pesti hírlap**Bp.**1913 IX/1*

(Köt. v. füz.)

A duzzogó fiakkeresek.

Hogy a pesti soffőr nem ismeri a várost s ha az ember azt mondja neki, hogy menjen a Hangliba, azt kérdi: hol van az, sőt ha azt mondja az ember neki, menjen a Vigadó-térre, erre is azt feleli: nem tudom, hol van — mindezt már egy alkalommal lejegyeztem ide, ezekre a hasábkra. Meglehet különben, hogy miután ezeket a megfigyeléseimet tettem, már a soffőrök könyv nélkül tudják Pest térképét. Ami különben nem sokat használ nekik, mivel nem igen veszik szolgálataikat igénybe. Valóban, régóta élt át Budapest népe akkora csalódást, mint amilyent az autótaxi szerzett neki. Az álmodott és követelt fürge jármű, melytől azt várták, hogy végre megjavítja a pesti közlekedést s egyben végleges világvárosi jelleget ad a város utcáinak, szomorúan gunnyaszt állomáshelyein. Alig kell valakinek is. Mindenki rémülve gondol azokra a rettenetes összegekre, melyeket egy egészen rövidke utért az autó használójának fizetnie kell.

Ma elméletben egy igen jó közlekedési alkalmatosság van Pesten s ez a fiakker. Ennek a díja most, a taxaméteres rend mellett, igen tűrhető. Nagy utakért, amelyekért régebben a fiakkerest lehetetlen volt másként, mint papírpénzzel fizetni, ma nem is jön ki több néhány koronánál. S e mellett a fiakker tiszta, kényelmes, gyors jármű — ha a kocsis akarja. Csakhogy épen itt van a baj. Fiakkereseink, úgy látszik, egyáltalában nem nagy örömmel fogadták az új rendet, mely őket félig-meddig való luxus-jármű jellegük magasáról leszállította egy polgári, sőt kispolgári közlekedési eszközzé. Ugy hallom, egy csomó fiakkerszám egyszerűen megszűnt.

Bizonyos, hogy mostanság nehezebb kapni fiakkeret, mint régebben. S ha az ember végre hozzájut egyhez, ebben sincs köszönet. Egy nagyon megbízható ur, Budapest egyik legelső viveurje, aki amellet nagy művész is, mondta el nekem, hogy a Gizella-téren a fiakkerek nem maradnak állva a „standon“, hanem lassan sétálnak s arra a felszólításra, hogy menjenek ide vagy oda, azt felelik, hogy le vannak foglalva. Hogy mily mértékben állandó valóság ez, nem tudom eldönteni. Bizonyos, hogy a kétlovas bérkocsik vezetői régi fölényességüket a nagyuri fémjelzés nélküli utassal szemben most, ha lehetséges, még fokozottabb mértékben éreztetik. Mesterséges összetükközésekkel, apró balesetek előidézésével is igyekeznek az utasok kedvét rontani. Mindez pedig férfi-tapasztalat. Oly embereké, akik nem ijednek meg a legsnájdigabb fiakkeres-föllépéstől sem, s készek, ha épen arra kerül a sor, a rendőrség felé irányítani a rakoncátlan kocsist. Képzeljük azonban el, mily bánásmódban részesülnek vidéki öreg urak, nők idegeinek? Ezekkel szemben a fiakkeresek a maguk elégedetlenségét minden félelem és mértéktartás nélkül mutatja ki.

Pedig nagy kár, hogy ilyen a helyzet. A fiakker kitűnő jármű volna s nagyot javíthatna Pest hallatlanul megromlott közlekedési viszonyain. Ugy látszik azonban, az autotaxi ezeknek az állapotoknak nem a megszüntetésére, hanem végleges elrontására volt predestinálva. Most nagyon alaposan, egy földalatti vasút építésének megindításával kezdve s a konflisok hitvány lovainak kicserélésével végezve s közben tömérdek ujitást megvalósítva, lehet csak ezeket a hallatlan közlekedési állapotokat európaivá tenni.